

רשומות

קובץ התקנות

9 בפברואר 1956

580

כ"ז בשבט תשט"ז

עמוד	
456	תקנות בתי המשפט (אגרות) (מס' 2) (תיקון מס' 2), תשט"ז—1956.
458	תקנות רואי חשבון (תיקון), תשט"ז—1956.
458	תקנות לימוד חובה (רישום) (תיקון), תשט"ז—1956.
459	תקנות המכס (תיקון מס' 2), תשט"ז—1956.
463	תקנות הביטוח הלאומי (גימלאות בביטוח לעת זקנה ולמקרה מוות), תשט"ז—1956.
464	צו הדרכים (רחבן והתווייתן) (כביש ארז — ניר עם), תשט"ז—1956.
464	צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי".
	צו המכס (הישבון על סחורות ששימשו לייצור מוצרים ליצוא) (תיקון מס' 2), תשט"ז—1956.
465	רשיון יבוא כללי (תיקון מס' 2), תשט"ז—1956.
466	חוק עזר למסילות ברזל ממשלתיות (אגרות הובלה ותשלומים שונים) (תיקון), תשט"ז—1956.
467	מדור לשלטון מקומי
468	חוק עזר לחיפה (מס' עסקים עירוני) (תיקון), תשט"ז—1956.
469	חוק עזר לרמת גן (אגרת תעודת אישור) (תיקון), תשט"ז—1956.
469	חוק עזר לקרית שמונה (אגרת העברת מקרקעים), תשט"ז—1956.

פקודת בתי המשפט, 1940

פקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1947

תקנות בדבר אגרות בתי המשפט

בתוקף סמכותי לפי סעיף 22 לפקודת בתי המשפט, 1940, סעיף 28 לפקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1947, סעיף 10 (א) לפקודת בתי המשפט (הוראות מעבר), תש"ח—1948, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי על פי דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות בתי המשפט (אגרות) (מס' 2), תשי"ג—1953, (להלן — התקנות העיקריות), בהגדרת "הליך", במקום "בבירורה של תובענה או של קובלנה" יבוא "בבירורם של תובענה, קובלנה או ענין".

תיקון ההגדרה
"הליך"

2. בתקנה 2 לתקנות העיקריות, אחרי "לא ייוקע" יבוא "בית משפט או".

תיקון תקנה 2

3. במקום תקנה 15 לתקנות העיקריות תבוא תקנה זו:

החלפת
תקנה 15

דחיית תשלומה 15. (א) בתקנה זו — של אגרה

"הכתב העיקרי" — הכתב של התובענה, הענין או ההליך.

(ב) רצה בעל דין לטעון בכל תובענה, ענין או הליך שאין ביכולתו לשלם את האגרה או חלק ממנה, יצרף לכתב העיקרי, בשעת הגשתו לבית המשפט, בקשה לשופט שלום או לרשם לדחיית תשלום האגרה.

(ג) הוגשה בקשה כאמור ושופט השלום או הרשם נוכח, לאחר שהזמין את בעלי הדין לחקירה, שאין ביכולתו של המבקש לשלם את האגרה או חלק ממנה — ותעודה של לשכת סעד משפטי תשמש ראיה לכאורה על כך — והוא סבור שיש למבקש סיכוי להצליח בתובענה, בענין או בהליך, יהיה רשאי —

(1) לדחות את תשלום האגרה או חלק ממנה;

(2) להגביל את דחיית תשלומה של האגרה לאותה תביעה שבתובענה או לאותו ענין או הליך, או לאותו חלק מהם, הנראים לו כסבירים מבחינת סיכויי ההצלחה של המבקש;

(3) להרשות את תשלומה של האגרה, או כל חלק ממנה, בשיעורים תוך מהלך המשפט.

(ד) במקרה של דחק רשאי שופט השלום או הרשם לדון בבקשה אף ללא הזמנת כל בעלי הדין לחקירה ולצוות על דחיית תשלומה של האגרה עד לגמר החקירה הנוספת שאליה יוזמנו כל בעלי הדין.

(ה) סירב שופט השלום או הרשם לבקשה, כולה או מקצתה, רשאי הוא באותו מעמד להרשות למבקש לשלם את האגרה שתשלומה לא נדחה, תוך הזמן שיקבע, ובלבד שלא יעלה על חמישה-עשר יום, ומשולמה תוך אותו זמן, יראו את התשלום כאילו נעשה ביום שבו הוגשה הבקשה.

¹ ע"ר 1040, חוס' 1 מס' 1032, עמ' 115.
² ע"ר 1047, חוס' 1 מס' 1012, עמ' 221.
³ ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 7, עמ' 17.
⁴ ק"ח 330, חשי"ג, עמ' 044.

(ו) סירב שופט השלום או הרשם לבקשה מבלי שהרשה את תשלומה של האגרה תוך זמן קבוע, ולא שולמה באותו יום, או שהרשה את תשלומה תוך זמן קבוע והמבקש לא מילא אחר ההחלטה, ימחק בית המשפט או הרשם את הכתב העיקרי.

(ז) דחה שופט השלום או הרשם את תשלומו של חלק מהאגרה, ואותו חלק מהאגרה שתשלומו לא נדחה לא שולם באותו יום, או תוך הזמן שנקבע, ימחק בית המשפט או הרשם את הכתב העיקרי.

(ח) הגביל שופט השלום או הרשם את דחיית תשלומה של אגרה כאמור בתקנת משנה (ג) פסקה (2), יגיש המבקש כתב עיקרי מתוקן בהתאם להגבלה, או ישלם את ההפרש שבין האגרה המלאה והאגרה שתשלומה נדחה, תוך הזמן שיקבע שופט השלום או הרשם, ובלבד שלא יעלה על חמישה עשר יום, והכתב העיקרי המתוקן שהוגש תוך הזמן שנקבע יראו אותו כאילו הוגש ביום שבו הוגש הכתב העיקרי.

(ט) הורשה תשלומה של אגרה בשיעורים תוך מהלך המשפט, ולא שולם שיעור בזמנו, רשאי בית המשפט או הרשם למחוק את הכתב העיקרי, או, אם הראו לו טעם מספיק לכך, להאריך את זמן תשלומו של השיעור.

(י) נמחק כתב עיקרי לפי תקנות משנה (ו), (ז) ו-(ט), יראו אותו כאילו לא הוגש.

(יא) נדחה תשלום אגרה, תחול הדחיה גם על כל הליך בתובענה או בענין שנדרש על ידי המבקש ועל הליכים בהוצאה לפועל של פסק דין, צו או החלטה שניתנו בתובענה לזכות התובע או לזכותו של המבקש בענין.

החלטה
תקנה 16

4. במקום תקנה 16 לתקנות העיקריות תבוא תקנה זו:

16. בכפוף לתקנות 15, 17, 19 ו-20 חייב כל מבקש דחיית תשלום אגרה שנעתרו לבקשתו, כולה או מקצתה, לשלם או להשלים את האגרה עד מלוא הסכום המגיע ממנו עם גמר הדיון בתובענה או בענין שאגרתו נדחתה במלואה או בחלקה.

החלטה
תקנה 17

5. במקום תקנה 17 לתקנות העיקריות תבוא תקנה זו:

17. (א) נגמר הדיון בתובענה, בענין או בהליך, רשאי החייב בתשלום אגרה או בחלק ממנה לבקש משופט השלום או מהרשם לפטרו לחלוטין מהסכום שהוא חייב בו או מחלק ממנו.

(ב) משהוגשה בקשה כאמור יזמין שופט השלום או הרשם את בעלי הדין להתייצב לפניו לחקירה, ומשנוכח כי אין ביכולתו של המבקש לשלם את הסכום שהוא חייב בו, לא אותה שעה ולא תוך תקופה סבירה — רשאי שופט השלום או הרשם לפטרו לחלוטין מתשלום הסכום שהוא חייב בו או מחלק ממנו.

(ג) שופט השלום והרשם רשאים לאכוף כל אדם להתייצב ולהיחקר כאילו ביקש המבקש להזמינו להעיד בהליכים אורחיים.

6. אחרי תקנה 17 לתקנות העיקריות תבוא תקנה זו :
17א. לענין התקנות 16 ו-17 — „גמר דיון“, לרבות ביטול, מחיקה,
„גמר דיון“
בתקנות 17 ו-18 עיכוב הדין והפסקת דיון.

תיקון התוספת

7. בתוספת לתקנות העיקריות, בפרט 28, אחרי פסקה (ג) תבוא פסקה זו :
„(ד) בעד הגשת פסק דין, צו או החלטה לביצוע באמצעות משרד
ההוצאה לפועל כשהסעד הניתן בהם אינו ניתן לביטוי בכסף —10.“

השם

8. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי המשפט (אגרות) (מס' 2) (תיקון מס' 2), תשט"ז—1956“.

פנחס רוזן
שר המשפטים

י"ד בשבט תשט"ז (27 בינואר 1956)
(חם 70050)

חוקי רואי חשבון, תשט"ז—1955

תקנות רואי חשבון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 לחוק רואי חשבון, תשט"ז—1955, אני מתקין תקנות

אלה :

החלפת תקנה 5

1. במקום תקנה 5 לתקנות רואי חשבון, תשט"ז—1955, תבוא תקנה זו :
5. (א) בקשה להיבחן תוגש למוכיר המועצה במועד שנקבע לכך
בהודעה שפורסמה ברשומות לפי הטופס שבתוספת השניה ; לבקשה יצורפו
תעודות בגרות והאגרה שנקבעה בתקנה 47.
(ב) המועצה רשאית לפטור מבקש מהגשת תעודת בגרות, אם
המציא אישור בכתב מאת משרד החינוך והתרבות שהוא בעל השכלה
שוות ערך להשכלה תיכונית.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות רואי חשבון (תיקון), תשט"ז—1956“.

השם

פנחס רוזן
שר המשפטים

כ" בשבט תשט"ז (2 בפברואר 1956)
(חם 70400)

¹ ס"ח 173, תשט"ז, עמ' 28.
² ק"ח 554, תשט"ז, עמ' 34.

חוק לימוד חובה, תש"ט—1949

תקנות בדבר רישום ילדים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 15 לחוק לימוד חובה, תש"ט—1949, אני מתקין תקנות

אלה :

¹ ס"ח 28, תש"ט, עמ' 287.

1. במקום תקנה 5 לתקנות לימוד חובה (רישום), תשי"ג—1953, תבוא תקנה זו:
5א. על אף האמור בתקנה 5 יהיה מועד הרישום לגבי ילדים שב-
ראשית שנת הלימודים תשי"ז יהיו בגיל 5 או 6 —

(1) למוסדות לניסוי לפי סעיף 9 לחוק החינוך — מיום כ"ז בניסן
תשט"ז (8 באפריל 1956) עד יום ל' בניסן תשט"ז (11 באפריל
1956) ועד בכלל;

(2) למוסדות החינוך האחרים — מיום ו' באייר תשט"ז (17
באפריל 1956) עד יום כ"ט באייר תשט"ז (10 במאי 1956) ועד
בכלל.

השם

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות לימוד חובה (רישום) תשט"ז—1956".

ט"ז בשבט תשט"ז (29 בינואר 1956)

(המ' 735000)

זלמן ארן
שר החינוך והתרבות

² ק"ח 388, חשי"ג, עמ' 1416; ק"ח 509, חש"ט, עמ' 783.

פקודת המכס

תקנות המכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 230 לפקודת המכס, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת
סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 3

1. במקום תקנה 3 לתקנות המכס, תבוא תקנה זו:

3. (א) ימי העבודה של פקידי המכס הם כל ימות השנה למעט ימי
המנוחה הקבועים בפקודת ימי המנוחה, תש"ח—1948, ויום העצמאות
על פי חוק יום העצמאות, תש"ט—1949 (להלן — ימי המנוחה).

(ב) שעות העבודה של פקידי המכס הן בערבי ימי המנוחה בשעות
שבין 8 ו-15 ובימי עבודה אחרים בשעות שבין 8 ו-16.

(ג) גובה המכס רשאי להרשות עבודה בימים שאינם ימי עבודה
או בשעות שאינן שעות עבודה.

(ד) הוראות תקנה זו כפופות להוראות חוק שעות עבודה ומנוחה,
תשי"א—1951.

ביטול תקנות
5 ו-4

2. תקנות 4 ו-5 לתקנות המכס — בטלות.

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק מ"ב, עמ' 403.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 1678.

⁴ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 4, עמ' 12.

⁵ ס"ח 5, הש"מ, עמ' 10.

⁶ ס"ח 76, תשי"א, עמ' 204.

אנרות. 6. (1) בעד כל שעה משעות יממה של עבודה שאינה באחד מימי העבודה או שהיא מחוץ לשעות העבודה תשולם אגרה בשיעורים אלה :

שיעור האגרה
כלירות

- (א) בעד שירות בקשר לטעינה או לפריקה של מטען או להובלה של טובין, העברתם, סילוק קם, הפקדתם במחסן או מסירתם — 2.—
- (ב) בעד שירות בקשר לייצואם של טובין או להישבון עליהם 1.—
- (ג) בעד שירות לגבי טובין המופקדים במתקן נפט או בקשר להפקדתם במתקן כאמור — לכל פקיד 4.—
- (ד) בעד שירות בקשר להעלאת נוסעים לאניה או להורדתם מאניה — לכל פקיד 2.—
- (ה) בעד שירות שאינו מהשירותים המפורטים בפסקאות (ב) (ג) ו-(ד) בקשר לפירוקם של טובין, לרבות בדיקתם והגשת רשומן או אישורו 5.—

(2) בעד שירות שחלה עליו אגרה בשיעורים שונים, תשולם האגרה בשיעור הגבוה שבין אותם שיעורים.

(3) לצורך תקנת משנה (1) יראו את טעינתו או פריקתו של מטען של דוברות שבאמצעותן מבוצעת טעינת אניה או פריקת מטענה, כטעינת מטענה של אותה אניה או כפריקתו.

(4) גובה המכס יקבע סופית את מספר הפקידים ששירותם דרוש בהתאם לתקנת משנה (1) (ג) או (ד).

(5) נדרש שירותו של פקיד שלא במקום עבודתו הרגיל, נכלל בזמן שירותו לצורך תקנת משנה (1) זמן הליכתו למקום שבו נדרש שירותו וזמן שובו ממנו.

(6) נמשכה עבודתו של פקיד לא יותר מחצי שעה, תשולם מחצית האגרה שנקבעה בתקנת משנה (1).

(7) נתבקש שירות מהשירותים האמורים בתקנת משנה (1), ישלם המבקש את האגרה לאותן שעות ולאיתו מספר הפקידים שנקבע לצורך השירות המבוקש. אלא אם הודיע המבקש על ביטול בקשתו שעה אחת לפחות לפני המועד שנקבע להתחלת השירות. נמסרה ההודעה במועד מאוחר יותר, ישלם המבקש את האגרה עד כדי השעה הקרובה ביותר שלאחר מסירת ההודעה.

(8) המנהל רשאי לפטור מהחובה לשלם אגרה לפי תקנת משנה (1) בעד שירות בקשר לסילוקם של טובין משטח נמל במשך שעה שהיא שעת עבודה על פי פקודת הנמלים¹.

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.

4. בתקנה 16 לתקנות המכס, בתקנת משנה (3), אחרי „במשך ששה חדשים מיום הגיען לארץ“ יווסף „או במשך תקופה נוספת שתיקבע על ידי גובה המכס“.

5. בתקנה 17 לתקנות המכס —

(1) במקום תקנת משנה (1) תבוא תקנת משנה זו:

„(1) בעד השירותים המפורטים להלן תשולם אגרה בשיעורים הנקובים לצדם:

שיעור האגרה
כלירות

(א) בעד שמירה על צידת אניה המופקדת במחסן — לכל
פקיד — ליום או לחלק ממנו 5.—

(ב) בעד השגחה על הפקדת טובין במחסן כללי, למעט
הפקדת צידת האניה וחפצים ביתיים או אישיים —
לכל רשומן 5.—

(ג) בעד השגחה על פעולות הקשורות למירוק טובין
ממחסן כללי, למעט מירוק צידת אניה, חפצים ביתיים
או אישיים, טובין שערכם אינו עולה על 1,000 לירות
או של טובין רשומים לייצוא — לכל רשומן 2,500

(ד) בעד שירותים אחרים המצריכים נוכחות פקיד ממש —
לכל יום או לחלק ממנו —

(1) לכל שוטר 5.—

(2) לכל פקיד מכס 10.—

אולם אם ניתן השירות בפרק זמן שאינו עולה על ארבע שעות תשולם
מחצית האגרה בלבד.

(2) תקנת משנה (2) — בטלה.

6. אחרי תקנה 25 לתקנות המכס תיווסף תקנה זו:

הוספת
תקנה 25א

25א. (1) בעל רשיון יגיש לגובה המכס בכל שנה עד ל-31 בינואר
רשימת הטובין שהיו מופקדים במחסן ב-31 בדצמבר הקודם.

רשימת
טובין

(2) בעל רשיון יגיש לגובה המכס, בכל עת שיידרש על ידיו,
רשימת הטובין המופקדים במחסן או שהיו מופקדים בו במועד שיקבע
גובה המכס.

7. בתקנה 27, במקום פסקה (1) תבוא פסקה זו:

„(1) אם לא ניתן רשיון לאותו מחסן בשנה הקודמת —

בעד מחסן כללי 5000 לירות

בעד מחסן פרטי 2000 לירות

הקים בעל רשיון למחסן כללי מחסן כללי נוסף —

בעד המחסן הנוסף 2000 לירות

נהפך מקום שעמד בהשגחת המכס למחסן כללי 1000 לירות

למחסן פרטי 800 לירות.

^a ק"ח 313, תשי"ג, עמ' 258; ק"ח 425, תשי"ד, עמ' 451.

⁹ ק"ח 425, תשי"ד, עמ' 451; ק"ח 517, תשס"ו, עמ' 920; ק"ח 571, תשס"ו, עמ' 807.

- הוספת
תקנה 27א
8. אחרי תקנה 27 לתקנות המכס תיווסף תקנה זו :
 „טובין המיוצגים 27א. שר האוצר רשאי לפטור מחובת תשלום האגרות לפי תקנה 27
 עדים לתעודות ובחנאים שיקבע אם במחסן מופקדים טובין המיועדים לשם
 הצגתם ברבים בלבד.“
9. בתקנה 51¹⁰ לתקנות המכס, במקום תקנת משנה (1) תבוא תקנת משנה זו :
 „(1) בעד תעודת מכס המעידה על יצוא טובין תשלום אגרה של 2 לירות.
 בעד תעודת מכס אחרת תשלום אגרה של 5 לירות.“
10. בתקנה 52¹¹ לתקנות המכס, אחרי פסקה (ג) תיווסף פסקה זו :
 „(ד) טובין שהוחסנו או הופקדו במחסן משוריין.“
- הוספת
תקנה 52א
11. אחרי תקנה 52 לתקנות המכס תיווסף תקנה זו :
 „מחסן משוריין 52א. בעד החסנת טובין או הפקדתם במחסן משוריין לרבות חדר משוריין
 או ארון משוריין, ישולמו לכל יום או חלק ממנו דמי החסנה בשיעור של
 100 פרוטה לכל אריזה או לכל משלוח של טובין שאינם ארוזים.“
- החלפת
תקנה 61
12. במקום תקנה 61 לתקנות המכס תבוא תקנה זו :
 „סריון.
 הפכירה
 61. (1) נמכרו טובין לפי הסעיפים 68 (3), 75 (2), 84, 86, 94 (2) או
 102 לפקודת המכס, ינוכו — מהתשלום שנתקבל במכירתם — המכס,
 המסים והאגרות החלים עליהם וכן הוצאות מכירתם וההוצאות המפורטות
 בסעיפים 75 (2) ו-94 (3) לפקודת המכס.
 (2) מהעורף שנתקבל לאחר הניכויים לפי תקנת משנה (1), ישלם
 גובה המכס את ההוצאות הכרוכות בהחסנת הטובין ואחרי כן בהובלתם.
 אם בקשת הזכאי לתשלום ההוצאות האמורות הוגשה לגובה המכס בכתב
 תוך חודש מיום המכירה או תוך תקופה נוספת שיקבע גובה המכס.
 (3) הסכום שנותר ישולם לבעל הטובין, אם בקשתו הוגשה לגובה
 המכס בכתב תוך שנה מיום המכירה.
 (4) לא הוצע במכירת הטובין מחיר העולה על סכומי המכס, המסים
 והאגרות החלים עליהם, ייעשה בהם כפי שיצווה גובה המכס.“
- הוספת
תקנה 66א
13. אחרי תקנה 66 לתקנות המכס תיווסף תקנה זו :
 „ענשים 66א. העובר על תקנה מתקנות אלה, דינו — קנס 50 לירות או ששה
 חדשי מאסר או שני הענשים כאחד.“
- השם
14. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המכס (תיקון מס' 2) תשט"ז—1956“.
- ל ו י א ש כ ו ל
 שר האוצר
- כ"ג בשבט תשט"ז (5 בפברואר 1956)
 (חמ 72800)

¹⁰ ק"ח 318, חט"ו, עמ' 238.
¹¹ ע"ר 1045, חוס' 2 מס' 1417, עמ' 528; ק"ח 542, חט"ו, עמ' 1340.

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד — 1953

תקנות בדבר גימלאות בביטוח לעת זקנה ולמקרה מוות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 71, 93 ו-115 לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953:

אני מתקינה תקנות אלה:

1. התובע גימלה לפי סעיפים 6 או 9 לחוק (להלן — גימלה), יגיש תביעתו לפי טופס שאפשר להשיגו בכל סניף המוסד ויצרף לתביעה את המסמכים והתעודות הדרושים להוכחת זכותו.
2. עובד המוסד כאמור בסעיף 95(א) לחוק (להלן — עובד המוסד), רשאי לדרוש מהתובע גימלה, שיראה לו מסמכים ותעודות העלולים לדעתו לסייע לבירור התביעה.
3. לא צירף התובע מסמכים ותעודות כאמור בתקנה 1 או לא מילא אחרי הדרישה כאמור בתקנה 2, רשאי המוסד להשהות את הטיפול בתביעה ועל השהיה זו תימסר לתובע הודעה.
4. (א) המוסד רשאי לדרוש מהתובע גימלה, או ממי שהיה מעבדו של הנפטר שמכוחו נתבעת הגימלה, פרטים נוספים ומשלימים בקשר לכל ענין הקשור בתביעה והנדרש חייב למסור את הפרטים בכתב בחתימת ידו או בעל פה בפני עובד המוסד ולאשרם בחתימת ידו.
- (ב) לא ידרוש המוסד מאת המעביד, לפי תקנת משנה (א), אלא פרטים המתייחסים, לתקופה בה העביד את המבוטח, לשכרו של המבוטח ולתשלום דמי הביטוח בעדו.
- (ג) לא נמסרו פרטים לפי דרישה כאמור, רשאי המוסד לעכב את הטיפול בתביעה, אולם הוראה זו לא תחול כשהחייב במסירת הפרטים הוא המעביד ולא מסרם.
5. (א) הגימלה תינתן על ידי המוסד באמצעות בנק, בנק הדואר או בהמחאת דואר, הכל לפי בחירת המוסד.
- (ב) במקרים שהמוסד ימצא כי יהיה זה לטובת הזכאי לגימלה לעשות כן, תינתן הגימלה במען המוסד או בביתו של הזכאי לגימלה, לפי בחירת המוסד.
- (ג) גימלה המגיעה לזכאי הנמצא בחוץ לארץ תשלום בישראל לפקודתו.
6. קצבה לפי סעיפים 6 או 9 לחוק, תשלום אחת לחודש בסוף כל חודש, מענק, אם הגימלה היא בדרך של מענק, ישולם תוך חודש ימים מתאריך אישור המענק.
7. הטיל המוסד ספק בכך אם קיימים התנאים להמשך מתן הגימלה, כולה או מקצתה, רשאי הוא לדרוש ממי שמשלמת לו הגימלה, פרטים וראיות בקשר למתן הגימלה והוא רשאי להשהות מתן הגימלה עד לבירור הספק אך ללא יותר משלושים יום לאחר קבלת הפרטים והראיות כנדרש. הודעה על השהיה ועל נסיבותיה תימסר לזכאי לגימלה.
8. (א) מי שמשלמת לו גימלה חייב למסור למוסד הודעה בכתב, בציון מענו ומספר העודת הזהות, על כל שינוי במצבו המשפחתי ובמקום מגוריו ועל כל שינוי העלול להשפיע על הזכות לגימלה או על שיעורה.
- (ב) ההודעה תימסר תוך שלושים יום מתאריך השינוי כאמור.
9. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הביטוח הלאומי (גימלאות בביטוח לעת זקנה ולמקרה מוות), תשט"ו—1956“.

גולדה מאיר סגן

שרת העבודה

י"ג בשבט תשט"ז (26 בינואר 1956)

(חם 75032)

1 ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6.

פקודת הדרכים (רחבן והתווייתן)

צו בדבר תחולת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 3 ו-4 לפקודת הדרכים (רחבן והתווייתן) ¹ (להלן — הפקודה), וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. הפקודה תחול על הדרך המתוארת בתוספת (להלן — הדרך).
2. לא יבצע אדם עבודות שיפור של קבע במרחק חמישה עשר מטר ממרכז הדרך.
3. לצו זה ייקרא "צו הדרכים (רחבן והתווייתן) (כביש ארז—גיר עס), תשט"ז—1956".

תחולת הפקודה

עבודות שיפור

חשם

תוספת

רצועת קרקע שבין נקודת ציון 101.900 — 110.840 בקירוב, על הכביש אשדות-הודיה (גולים) — ברור חיל—גבול, לבין נקודת ציון 110.890 — 108.620 בקירוב, המסומנת לשם זיהוי בקו אדום במפה כ/2187, הערוכה בקנה מידה 1:20.000 והחתומה ביד ממלא כיום שרת העבודה.

העתקי המפה האמורה מופקדים במחלקת העבודות הציבוריות, ירושלים, וכל המעוניין בדבר זכאי לעיין בהם בשעות העבודה הרגילות.

גולדה מאירסון
שרת העבודה

י"ג בשבט תשט"ז (26 בינואר 1956)
(חם 75046)

¹ חוקי א"י, כרך כ', פרק קכ"ט, עמ' 1282.
² ע"ר חש"ת, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

(לפי דברי-המלך-כמועצה על ארץ-ישראל, 1922 — 1947)

הואיל ושטח הקרקע המשתרע על 2513 מטר מרובע, הידוע כחלקה 64 בגוש 6130 והרשום בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו כסוג "מתרוכה" לפי שטר 13492 מיום 28 באוגוסט 1955, מהווה דרך ציבורית (להלן — הדרך הקיימת);

והואיל ובתכנית מפורטת הנקראת בשם "תכנית מס' 253 חלקות 1—4 וחלק מחלקות 5, 15, 16 מגוש 6134 וחלקות 30, 63, 64, 67 מגוש 6130" שהודעה בדבר ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בילקוט הפרסומים 288, תשי"ג, עמ' 909, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת המשתרע על 625 מטר מרובע;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי" לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות ההנאה שהיו נהנים מהן לפני כן בחלק האמור של הדרך הקיימת יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה מתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16 לדברי-המלך-כמועצה על ארץ-

ישראל, 1947—1922, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—
 1948, כי חלק של הדרך הקיימת בשטח של 625 מטר מרובע ייהפך לסווי "מירי" ויירשם
 בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו.

פנחס רוזן
 שר המשפטים

ט"ז בשבט תשט"ז (29 בינואר 1956)
 (חמ 70130)

¹ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2738; ע"ר 1930, תוס' 2 מס' 808, עמ' 381.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

פקודת המכס

צו בדבר הישבון על סחורות ששימשו לייצור מוצרים ליצוא

בתוקף סמכותי לפי סעיף 158 לפקודת המכס, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת
 סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו המכס (הישבון על סחורות ששימשו לייצור מוצרים ליצוא), תשט"ו—
 תיקון התוספת
 1955³ —
 (1) בחלק ג', אחרי פרט 309, יווספו פרטים אלה:

ה	ד			ג	ב	א
ה ת נ א י ם	שיעור הישבון המכס			ה ס ח ו ר ה	ה ס ו צ ר	מספר סידורי
	ב- %	בפרוטות	ה-יחידה			
אם המוצר הוצא לחו"ל לאחר כ"ד בכסלו תשי"ד (1 בדצמבר 1953)	98%			(1) צינורות פליו במידות 8×6 מ"מ, 9×7 מ"מ, 16×14 מ"מ, 19×17 מ"מ. (2) גלילים של זכוכית העומדת בפני אש (מסוג פירקס). (3) מחזיקי סטיאטיט לגרביות מת- להטות. (4) גרביות מתלהטות Incandescent Mantles (5) פטמות Nipples (Injectors) (6) מחטי ניקוי	מנורות לוקס — מנור רות קירוסין לתאורה מחוצרת הדומה לסוג "Lux"	310.

אם רשימת הסחר רות הוגשה למנהל ואושרה על ידיו, לפני ייצוא המוצר;	98% (1)	חלקים להרכבת המוצר	מכשיריכילובמשרדיים (Staplers)	311
(2) אם המוצר הוצא לחו"ל לאחר כ"ח בשבט תשי"ד (1 בפברואר 1954)				

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק מ"ב, עמ' 493; ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1588, עמ' 131.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ח 534, תשט"ו, עמ' 1241; ק"ח 571, תשט"ו, עמ' 308.

א	ב	ג	ד	ה	
מספר סידורי	ה מוצר	ה ס ח ו ר ה	שיעור היסבון המכס		ה ת נ א י ם
			היחידה	בפרוטות כ"פ %	
312	מנעולים למחודות, לתיקים ולילקוטים	סרטי מלדה רכה מצופי ניקל	98%	אם המוצר הוצא לחו"ל לאחר א' באלול תשי"ד (30 באוגוסט 1954)	
313	שעונים אוטומטיים מפסיקי זרם מהסוג Sauter לחורי מדרגות	חלקים להרכבת המוצר	98%	(1) אם רשימת הסחורות הוגשה למנהל ואו"ר שרה על ידי לפני ייצוא המוצר; (2) אם המוצר הוצא לחו"ל לאחר י"ד באלול תשט"ו (1 בספטמבר 1955).	

(2) בחלק ד' —

(א) בפרט 403. במקום „לבין ט"ז בטבת תשט"ו (31 בדצמבר 1955)“

יבוא „לבין כ"ז בטבת תשי"ז (31 בדצמבר 1956)“;

(ב) אחרי פרט 404 יוסף פרט זה:

403.	שרוכי נעליים	פסי צלוליר שרחבם אינו פחות מאינש אחד ואינו עולה על אינש וחצי	98%	אם המוצר הוצא לחו"ל בין כ"ח בשבט תשי"ד (1 בספרואר 1954) לבין ט"ז בטבת תשט"ו (31 בדצמבר 1955).	
------	--------------	--	-----	---	--

השם 2. לצו זה ייקרא „צו המכס (הישבון על סחורות ששימשו לייצור מוצרים ליצוא) (תיקון מס' 2), תשט"ז—1956“.

לוי אשכול
שר האוצר

י"ז בשבט תשט"ז (30 בינואר 1956)
(חמ 728000)

פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939

צו מתן רשיונות יבוא, 1939

תיקון רשיון יבוא כללי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לצו מתן רשיונות יבוא, 1939, אני מתקן רשיון יבוא כללי, תשי"ג—1953, כך:

¹ ע"ר 1030, חוס' 2 מס' 008, עמ' 1201.
² ק"ח 312, תשי"ג, עמ' 756; ק"ח 528, תשס"ו, עמ' 1123; ק"ח 571, תשס"ו, עמ' 812.

- (1) בפרט 5, במקום פסקה (2) תבוא פסקה זו:
 „(2) שחבילות אלה יכללו רק את אותם צרכי אוכל ויהיו במשקל ולפי
 התנאים שנקבעו בצו יבוא (משלוחי שי של צרכי אוכל), תשי"ד—1954”³.
 (2) בנספח א', בפרק „מצרכי מזון” המלים „תפוחים (בחדשים פברואר, מרס,
 אפריל, מאי ויוני)” — יימחקו.

2. לתיקון זה ייקרא „רשיון יבוא כללי (תיקון מס' 2), תשט"ז—1956”.

השם

ש מ ח ג פ נ י
 מנהל המכס והבלו

ה' בשבט תשט"ז (18 בינואר 1956)
 (המ 74054)

³ ק"ח 472, תשי"ד, עמ' 1300.

פקודת מסילות הברזל הממשלתיות, 1936

חוק עזר בדבר אגרות הובלה ותשלומים שונים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 42 לפקודת מסילות הברזל הממשלתיות, 1936, אני
 מתקין חוק עזר זה:

1. בחלק ב' לתוספת לחוק עזר למסילות ברזל ממשלתיות (אגרות הובלה ותשלומים
 שונים), תשי"ד—1954² (להלן — חוק העזר העיקרי), אחרי הפרט „מכונות” יוסף פרט זה:
 „מלונים בארגונים”
 23 ג.

2. בחלק ג' לתוספת לחוק העזר העיקרי, אחרי הפרט „שמן דלק וסיכה מכל הסוגים
 (במיכלים)” יוסף פרט זה:
 „דלק גלמי (במיכלים)”
 23.

3. בחלק ה' לתוספת לחוק העזר העיקרי, מתחת לכותרת „שיעור האגרה לקרון בלירות”
 במקום „27” יבוא „29.700”
 במקום „33” יבוא „36.300”
 במקום „45” יבוא „47.300”
 במקום „57” יבוא „67.700”
 במקום „64” יבוא „70.400”.

4. תחילתו של סעיף 3 לחוק עזר זה היא ביום ט"ז בחשוון תשט"ז (1 בנובמבר 1955).

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למסילות ברזל ממשלתיות (אגרות הובלה ותשלומים
 שונים) (תיקון), תשט"ז—1956”.

מנחם סבידור
 מנהל הכללי של מסילות הברזל הממשלתיות
 נתאשר.
 ה' בשבט תשט"ז (18 בינואר 1956)
 (המ 75023)

מ ש ח כ ר מ ל
 שר התחבורה

¹ ע"ר 1036, תוס' 1 מס' 593, עמ' 169.
² ק"ח 444, תשי"ד, עמ' 688; ק"ח 480, תשט"ו, עמ' 72; ק"ח 492, תשט"ו, עמ' 295; ק"ח 505, תשט"ו, עמ' 729.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות, 1934

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לחיפה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945, מתקינה מועצת עיריית חיפה חוק עזר זה:

1. בתוספת הראשונה לחוק עזר לחיפה (מס עסקים עירוני), תשי"א—1949 * (להלן — חוק העזר העיקרי) —

תיקון החוספה
הראשונה

(1) בחלק א', במקום פסקה (ב) תבוא פסקה זו:

„(ב) סכום המס שישולם בעד כל אחד מן העסקים הנקובים בחלק זה יהיה הסכום הרשום לצד אותו עסק בתוספת 20%; אולם אם עומדת לרשות העסק מכונית מסחרית מכל עומס מותר שהוא, ישולם, נוסף למס, סך 25 לירות לשנה לכל מכונית.“

(2) בחלק ב', במקום הפסקאות (ב) ו-(ג) תבוא פסקה זו:

„(ב) סכום המס שישולם בעד כל אחד מן העסקים הנקובים בחלק זה יהיה הסכום הרשום לצד אותו עסק בתוספת 25%; אולם אם עומדת לרשות העסק מכונית מסחרית מכל עומס מותר שהוא, ישולם, נוסף למס, סך 25 לירות לשנה לכל מכונית.“

(3) בחלק ג', במקום הקטע שלפני טבלת שיעורי המס יבוא קטע זה:

„סכום המס שישולם בעד כל אחד מן העסקים הנקובים בחלק זה יהיה הסכום הנקוב בטבלה הבאה בתוספת 20%; אולם אם עומדת לרשות העסק מכונית מסחרית מכל עומס מותר שהוא, ישולם, נוסף למס, סך 25 לירות לשנה לכל מכונית.“

(4) בחלק ד', במקום הקטע שלפני טבלת שיעורי המס יבוא קטע זה:

„סכום המס שישולם בעד כל אחד מן העסקים הנקובים בחלק זה יהיה הסכום הנקוב בטבלה הבאה בתוספת 20%; אולם אם עומדת לרשות העסק מכונית מסחרית מכל עומס מותר שהוא, ישולם, נוסף למס, סך 25 לירות לשנה לכל מכונית.“

2. בשנת 1955/56 לא יחולו הוראות סעיף 3 (א) לחוק העזר העיקרי על ההפרש בין המס לפי חוק העזר העיקרי לבין המס לפי חוק עזר זה, וההפרש האמור ישולם בשני שיעורים שווים, הראשון ביום ב' באדר תשט"ז (14 בפברואר 1956) או ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות, הכל לפי התאריך המאוחר יותר, והשני ביום י"ג בניסן תשט"ז (25 במרס 1956).

הוראות מעבר

¹ ע"ר 1034, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ע"ר 1045, חוס' 1 מס' 1430, עמ' 115.
³ ק"ח תשי"א, עמ' 233; ק"ח 824, תשי"ג, עמ' 438.

3. תקפו של חוק עזר זה הוא מיום ט' בניסן תשט"ו (1 באפריל 1955) עד יום י"ט בניסן תשט"ז (31 במרס 1956).

4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לחיפה (מס עסקים עירוני) (תיקון), תשט"ז—1956".

א בא חו שי
ראש עיריית חיפה

נתאשר.
כ' בשבט תשט"ז (2 בפברואר 1956)
(חמ 874000)

ישראל ב ר י ה ו ד ה
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לרמת גן בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית רמת-גן חוק עזר זה:

1. בסעיף 3 לחוקי עזר לרמת-גן (אגרת תעודות אישור), 1946, במקום "לירה אחת" יבוא "שתי לירות".

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לרמת-גן (אגרת תעודות אישור) (תיקון), תשט"ז—1956".

א ק ר י נ י צ י
ראש עיריית רמת גן

נתאשר.
י"א בשבט תשט"ז (24 בינואר 1956)
(חמ 89706)

ישראל ב ר י ה ו ד ה
שר הפנים

1 ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
2 ע"ר 1946, תוס' 2 מס' 1500, עמ' 728; ק"ח 172, תשי"א, עמ' 1000; ק"ח 433, תשי"ד, עמ' 543.

חוק הרשויות המקומיות (אגרת העברת מקרקעים), תש"י—1950

חוק עזר לקרית שמונה בדבר אגרת העברת מקרקעים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 2 לחוק הרשויות המקומיות (אגרת העברת מקרקעים), תש"י—1950, מתקינה המועצה המקומית קרית שמונה חוק עזר זה:

1. אגרת העברת מקרקעים מוטלת בזה על העברה של מקרקעים הנמצאים בשטח שיפוטתה של המועצה המקומית קרית שמונה וזה שיעורה:
(1) במכר או במתנה — 2% משווי השוק (כמשמעותו בתקנות העברת קרקע) של המקרקעים;
(2) בחליפין — 2% משווי השוק (כמשמעותו בתקנות העברת קרקע) הגבה ביותר של אחד המקרקעים שבחליפין.

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לקרית שמונה (אגרת העברת מקרקעים), תשט"ז—1956".

א ש ר נ ז ר י
ראש המועצה המקומית קרית שמונה

נתאשר.
י"א בשבט תשט"ז (24 בינואר 1956)
(חמ 85294)

ישראל ב ר י ה ו ד ה
שר הפנים

1 ס"ח 58, תשי"י, עמ' 300.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).